

Posudek diplomové práce

MIROSLAVA KACETLOVÁ

Autoportrét v českém barokním malířství

Námětem předkládané diplomové práce Miroslavy Kacetlové je jedno z deziderátů výzkumu českého barokního umění: vlastní podobizny umělců. Tomuto tématu dosud nebyla věnována patřičná pozornost, jediným pokusem o přiblížení se mu představuje několik stran v dnes již zcela antikvované a poněkud povrchní stati Vojtěcha Volavky „Autoportrét v Čechách“ (*Umění* 13, 1940/41, s. 183–234). Vše ostatní je nutno hledat v nejrůznějších „přehledech“, monografiích, katalogích a specializovaných studiích. Již z tohoto důvodu je třeba tuto diplomovou práci nadšeně přivítat, neboť jen prosté nahlédnutí do její neobyčejně obsáhlé bibliografie (s. 187–211) ukazuje jak důkladná byla diplomantčina heuristika. Jejím dokladem je také alfabeticky řazený katalog o jedenasedmdesáti položkách (s. 115–186). Ty obsahují standardní katalogové údaje a kompletní literaturu o každém díle. *Addenda et corrigenda* samozřejmě nejsou vyloučena (ba naopak předpokládána), ale i tak před sebou máme neobyčejně záslužný, informativní a spolehlivý soupis „českých“ barokních autoportrétů (jeho strategii autorka vysvětluje hned v „Úvodu“ na s. 4).

Je samozřejmé, že při práci tohoto typu je nutno pojednat i o dílech, která již předmětem hlubších interpretací byla (např. Kupecký nebo Brandl), ale i v těchto „obligatorních“ případech je dokázala autorka leckdy zasadit do dosud nezvažovaného kontextu, poněvadž jádro její práce (kapitoly 4–9) je organizováno typologicky („Samostatné autoportréty“, „Autoportréty s malířskými atributy“ etc.). Tomu předcházejí tři obecnější kapitoly, z nichž zejména druhá, věnovaná historii profesního organizování pražských malířů v 16.–18. století, poskytuje vlastním autoportrétům potřebný sociální rámec.

Předložená práce však není pouhým kompilativním soupisem a roztříděním jinde dostupného materiálu. V nejednom případě autorka přichází s novým výkladem pojednávaného díla a upřesňuje či nově interpretuje jeho zdroje a obsah. Jako příklad uvádím alespoň její analýzy některých obrazů Jana Kupeckého (s. 34–36).

Úhrnem lze konstatovat, že Miroslava Kacetlová překládá pozoruhodnou a kvalitní diplomovou práci, kterou rozhodně doporučuji k obhajobě.

doc. PhDr. Lubomír Konečný (16. května 2006)